

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 21. julija.

V Carigradu bit se je hud boj mej grškim in bolgarskim uplivom. Carigrajski patrijarh je napel vse sile, da bi preprečil imenovanje bolgarskih škofov za Makedonijo. Podpirala sta ga tudi grški in srbski poslanik. Ta borba pa ni bila nova. Ni se začela še le z znano bolgarsko noto, temveč trajala je, odkar se je sklenil Svetošefanski mirovni dogovor. Večkrat je že bila Porta pripravljena, ustreči bolgarskim opravičenim željam, a vselej je znal grški patrijarhat pregovoriti jo. Bili so že imenovani škofje, pa se je hitro imenovanje zopet razveljavilo, imenovani in že posvečeni škofje neso smeli na svoje sedeže.

Reči moramo, da mi tudi sedaj nismo verjeli, da bode Turčija ustregla bolgarskim željam. Stambulova nota gotovo ni imela tacega upliva, temveč tu so morali delovati vsi drugi faktorji. Nam se dozdeva, da velevlastim nota ni bila tako neznana, ko se je odposlala, temveč da so nekatere velevlasti jo dobro poznale in najbrž same uredovale. — Morda so že poprej dobro poučile Stambulova, v čem da ima pričakovati uspeha, v čem pa ne. Drugače bi pač iz Sofije ne bili mogli že nekaj časa tako odločno zagotavljati, da bode Porta bolgarskim željam gledé cerkvenih zadev v Makedoniji ustregla. Zastopniki nekaterih velevlastij porabili so ves svoj upliv, da Porta ustreže bolgarskim željam v tej zadevi. Le tako si moremo tolmačiti vest, prihajajočo iz Carigrada in iz Sofije, da je izšla že sultanova irada, s katero se nastavijo bolgarski škofje v Skopljah, Keprelijah in Ohridi.

Ta uspeh je gotovo velike važnosti za bolgarski narod v Makedoniji. Narodno vprašanje je ondu tesno zvezano s cerkvenim vprašanjem. Grški duhovniki so pravi agitatorji za helenstvo. Narod ne mara zanje, ker dobro vé, da jim ni za cerkvene koristi, in da opravljajo le službo vohunov in ova-duhov turški vladi. Marsikakega bolgarskega rodoljuba so že prognali v Azijo, ker so ga v Carigradu očrnili grški svečeniki.

Posebno je pa trpelo bolgarsko šolstvo v Makedoniji. V orijentu je šolstvo tesno zvezano s cerkvi. Brez bolgarskih svečnikov si skoro bolgarskih šol misliti ne moremo, brez bolgarskih šol se

pa ne more vzbujati bolgarska narodna zavest. — Irada sultanova, če se bode izvela, bode torej velike važnosti za Makedonijo. Osnovale se bodo nove bolgarske župnije in zraven njih bolgarske šole. Pokazalo se bode, da marsikje bivajo sami Slovani, dasi se je dosedaj mislilo, da ondu bivajo sami Grki. Ta pridobitev ni le hipne važnosti, temveč njena veljava se bode še le prav pokazala, ko razpade Turčija, kar se bode prej ali slej zgodilo.

Pri razpadu Turčije bi Grki gotovo reklamovali vse kraje, koder ima grška cerkev svoje župe, za Grško. Možje, ki bodo tedaj pri zeleni mizi odločevali o usodi Makedonije, bi se gotovo ravnali po tem, ker bi druge podlage ne imeli. Znano je, da je evropska diplomacija, kaj slabo poučena o balkanskih razmerah. Pri kongresu v Berlinu se je pokazalo, da še ruski zastopniki neso poznali etnografičnih razmer na Balkanu, drugi so pa kazali še mnogo večjo nevednost. Jednaki razsodniki utegnejo kedaj odločevati ob usodi makedonskih Slovanov.

Kolike važnosti je imenovanje bolgarskih škofov, nam najbolje kaže dogodek, da je patrijarh že pretel z ostavko. Grki dobro vedo, da kraji, ki se pridružijo bolgarski cerkvi, bodo zgubljeni ne le za grško cerkev, temveč za bodočo Veliko Grško, o katerej že toliko časa sanjarijo. S Egejskim prevratom se je Vzhodna Rumelija izvila grškemu uplivu iz rok in sedaj se kaže, da se bode Makedonija. Nam je umljivo, da v Atenah neso posebno veseli, če vidijo, kako se utrja slovanstvo v krajih, katere so mislili reklamovati za bodočo grško cesarstvo. Če pojde tako dalje, opustiti bodo morali vsako misel na obnovljenje bizantinske carjevine in zadovoljiti se, če se le malo povekša sedanja kraljevina.

S sultanovo irado pa borba mej slovanstvom in helenizmom v Makedoniji še ni končana, temveč se bode še le prav začela. Snovati se bodo jele nove bolgarske cerkve in župe, čemur bodo Grki delali vse mogoče ovire. Agitacije se bodo sedaj zanesle celo v posamične rodbine. S pretenjem in prošnjami bodo Grki skušali odvracati Bolgare, da ne pristopijo k bolgarski cerkvi. Kjer ne bodo te izdale, poslužili se bodo pa zopet svojega starega orožja ovajanja. Bolgarski duhovniki in učitelji bodo

imeli težavno stanje, ker se jim bode bati, da jih v Carigradu ne očrnijo grški sovratniki.

Nadejati se pa smemo, da se makedonski Bolgari ne bodo ustrašili tega boja. Vajeni so že borbe in trpljenja. Dolgo so se borili, predno je Porta vsaj načelno priznala njih pravice, in zopet jim je bilo mnogo let trpeti in boriti se, predno se je Porta odločila tudi dejanski uresničiti svoje obljube. Nikdar neso obupali in tudi v bodoče ne bodo. Uspeh, kateri so sedaj dosegli, če tudi s tujo pomočjo, bode jim udahnil nov pogum. Čez nekoliko let bode skoro vse kraje Makedonije priborila narodna cerkev za Slovanstvo in Evropo, ki je v domovini Aleksandra Velicega videla le Grke, se bode tudi preverila, da je Makedonija slovarska, in da ima pripasti Slovanstvu, ko se bode delala poslednja oporoka o bolne Turčije zemljah.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. julija.

Nemci in sprava.

Izvolitev Heinrichova v deželni šolski svet je močno razburila češke Nemce. Bati so se jeli, da se bode mej Čehi pokazal velik upor proti spravi, kakeršno so dogovorili na Dunaji. Za spravo na podlagi enakopravnosti, kakeršno zahtevajo mnogi Čehi, Nemci ne marajo. Jeli so zatorej pretiti, če se jeseni sprava ne dožene, da se ne udeležé deželne razstave v Pragi. Ukrepajo celo, da sami priredé svojo razstavo v kakem nemškem mestu na Češkem. Čehi se tega pretenja ne bodo ustrašili. Če se Nemci razstave ne udeležé, res deželna razstava ne bode kazala popolne slike obrtnije češkega krajestva, pa bode zaradi tega tem pomenljivejša, kar se bode v njej jasno videl napredek naroda češkega.

Vnanje države.

„Vjestnik Jevropi“ o položaji.

Ta veliki ruski mesečnik prinaša v poslednji številki pomenljiv članek o položaji. „Vjestnik Jevropi“ piše, da se cesar Viljem II. in njegov kancelar trdno držita politike Viljema I. Nadaljujeta oboroževanje in skušata ohraniti trdne zveze. Stori-la sta že jeden korak dalje, a pri tem postopata rahleje in spravljujeje, tako da ne vzbujata nezupanja in pretiranih bojznij. Veliko važnost pripisuje omenjeni list nemškoangleškemu sporazumlje-

LISTEK.

Kateri je pravi?

Češki spisal dr. Josip Štolba; preložil V. Benkovič. (Dalje.)

„Saj ni res.“

„Kaj da ni res? Jaz bom to vender vedel, jaz, njegov sin.“

Jelinek je bil čedalje bolj razburjen.

„Jaz sem to od svojega rojstva.“

„Vaša sreča, gospod“, pravi naposled Jelinek, pozabivši svoje uloge, „da se v naši družbi nahaja dama. Gospodična, prosim, odpustite —“ Sedaj se zavé. „Kaj delam?“ pravi sam pri sebi; „a kdo bi se ustavljal tako dražestemu bitju?“

Juliki se je zdel rešitelj danes do cela drug nego takrat.

„Kako ste se pa vozili, gospod?“ vpraša.

Jelinek je bil že zopet v svojem tiru nerodnosti.

„Prosim vas“, pripoveduje, „kako more biti potovanje v dostavniku in posebno v družbi, kakeršno sem jaz imel. Sedel je pri meni židi

ki je pušil komisni tobak; potem nekova stara gospa, imejoč na kolenih psička, ki očividno potovanja ni bil navajen; nekaj otročajev — a dolgočasim vas s pripovedovanjem takih nezanimljivih rečij,“ končá galantno, in ne čudimo se, da ni mogel vpričo takega dražestnega bitja kazati svojstev, ki so se mu protivila že od početka, ko je videl, s kom ima opraviti. Kajti ta očesca gledala so ga s tako otročjo zaupnostjo in vrhu tega s tako plašnostjo, da mu je pri srci postalo tako gorko — takrat na ledu, po zimi, palo mu je seme v srce. Od takrat Julike ni več videl, a večkrat je mislil nanjo, večkrat jo je zopet iskal na ledu — a vsikdar zaman. Tisto seme moralo je čakati, da pride pomlad, da solnce pošlje nanje svoje žarke. Danes je nastal prvi pomladanski dan, solnce pokazalo se je v polni krasoti svoji — je li torej čudo, da je Jelinek čutil, kako se seme pričinja gibati, kako pričinja kliti?

Tako nepričakovano završenje stavka, skoro odurno pričetega, razveselilo je Juliko. A tega vender ni vedela, se je li še spomina.

„Nikakor ne, gospod“, odgovorila je. „Jaz vas le obžalujem, da morate po takih neprijetnostih še na konci svojega pota doživeti tako neugodnost.“

Jelinek se ni mogel več držati tona, ki ga je jedini mogel rešiti.

„Bodite uverjeni, gospodična“, pravi, „da bi rad pretrpel še večjih neprijetnostij, kajti vaše znanje mi je najlepše plačilo za vse.“

Juliko je to zbolelo v srce. „Ne pozna te več“, dejala je nekaj. „Vi se mi preveč laskate“, dejala je, sileč se.

Na Karla niti pazila nista.

„Tudi jaz se nič ne zmenim za ves strah in težave“, izpregovoril je plašno, „ko sedaj tako prijazno govorite z mano.“

Ona ne pazita nanj.

„Kar sem rekel, je resnica, govoril sem od srca“, razvema se Jelinek.

„V istini me ne pozna“, vzdihne Julika; misel morala je biti zanjo zelo bolesta, kajti oči so jej postale rosne in lice je pobledelelo.

Jelinek je vse to opazil.

„Po tem, kar je vaš oče pisal o nas“, odgovori ona čez nekaj časa, „ne bila bi sodila, da ste tako spreten družabnik dam.“

Vedela je, da on ni pričakovani gost, a vender je tako govorila. Ta opomba je Jelinka iznenadila. V spomin mu je poklicala celo vrsto rečij,

nju, katero bode uplivalo na evropsko mejnarodno politiko. Anglija se je že dolgo bila nagibala k Nemčiji in zaveznicam njenim, sedaj se je pa tesneje pridružila tripelalijanci. Angleškonemška poravnava je velik uspeh za Nemčijo, ker dokazuje, da sta se Nemčija in Anglija približali druga drugej gledé evropskih interesov, kar je za srednjeevropsko ligo nova moč. Nemčija ima novo krepko poroštvo za zmago, ker ima na svoji strani bogato in mogočno gospodovalko na morji. Povekšal se bode pa sedaj angleški upliv v Carigradu, kajti beseda Berolinske vlade ondu mnogo velja. Mnenje tega lista se ne strinja z mnenjem družih ruskih listov, a naveli smo je mi, ker je važno, da se sliši več glasov.

Bolgarski častniki v Rusiji.

Zadnji čas so več bolgarskih emigrantov vsprejeli v rusko vojsko, kar je zaradi tega pomenljivo, ker je vlada ruska bila sklenila, da ne bode Bolgarov več vsprejemala v rusko vojsko. Vse te častnike bolgarske je vlada odposlala v Besarabijo. Pa tudi druge bolgarske častnike, ki so že bili poprej v ruski vojski, prestavila je vlada v Besarabijo. Nemški listi sklepajo iz tega, da se Rusija pripravlja za kako vojno na Balkanu, ali pa hoče s pomočjo teh častnikov napraviti v Bolgariji kak prevrat.

Panica še živi.

Nekateri srbski in bolgarski listi razširili so vest, da Panica še živi. V Sofiji se baje prav za gotovo pripoveduje, da so usmrtili le nekega drugega malopridueža, Panica pa je odšel v Makedonijo, da ondu napravi ustanek, ki bode buknil še letošnje poletje. Za grob majorja Panice nekda v Sofiji nihče ne vé. „Temps“ pa prinaša tudi vest, da se v Makedoniji pripravlja ustanek, in da je ondu Turčija zaradi tega že pomnožila posadke. Ustanek bode baje buknil, ko se knez Ferdinand povrne v Sofijo, kadar mislijo tudi proglasiti bolgarsko nezavisnost in Bolgarijo proglasiti za kraljestvo. Mi seveda tacih vesti ne verjamemo. Da Panica še živi, to vest so najbrž raztrosili bolgarski vladni pristaši, da potolažijo narod, ki je bil močno razburjen zaradi usmrčenja tega rodoljuba. Sicer se pa mej lahkoverni podobne vesti širijo ob usmrčenji vsake odlične osebe in mi se le čudimo, da resni listi na široko pišejo o tacih izmišljotinah.

Bismarck o bolgarskem vprašanji.

„Hamburger Nachrichten“ objavile so te dni članek o bolgarskem vprašanji, o katerem se domneva, da ga je pisal ali pa vsaj inspiroval knez Bismarck sam. V tem članku se pravi, da je naloga Nemčije, da posreduje mej Avstrijo in Rusijo. Ko bi Nemčija zaradi Bolgarije pretrgala prijateljstvo z Rusijo, postala bi zavisna od Avstrije. Če bi odstopil Koburžan, bil bi mir v Evropi zagotovljen. Usoda Koburžana in Bolgarije za Nemčijo ni jednega strela vredna.

Milan in Natalija.

Kraljica srbska Natalija se je bila obrnila do škofovske sinode, da pove svoje mnenje o pismu, v katerem je bivši metropolit Teodozij izrekel ločitev zakona. Kralj Milan je poprosil metropolita, da mu pošlje kopijo odloka v tej zadevi. Minoli petek je dobil Milan odlok, da sinoda neče obravnavati stvari, ki je že definitivno rešena. Metropolit Mihajl in škof Hjeronim sta sprva bila za to, da bi se stvar meritorno pretresovala, pa jo je od te namere odgovoril regent Ristić, kateremu se je za to zahvalil Milan.

Papeževa vožnja po italijanskih tleh.

Nekateri konservativni listi oporekali so vesti, da se je papež zares vozil po italijanskih tleh. Dopisnik „Pol. Corr.“ iz Rima pa odločno trdi, da je papež bil na italijanskih tleh in pravi, da se o tem dogodku govori po vsem Rimu, četudi mu ne pripisujejo prevelike važnosti.

samo za hip oglasilo se je v njem, da bi prešel zopet v odurni ton — ne, ne, tega ni mogel, in naj bi ga stalo karkoli, tega ni mogel.

„Gospodična“, dejal je čez nekaj časa gorko, „vaše besede delajo me zelo srečnega.“

„Ste li tako nečimerni, da besede preproste deklice morejo tako uplivati na vas?“

„Preproste deklice?“ vsklikne on ognjeno. „Gospodična, zdi se mi nepotrebno, da bi ugovarjal tej vaši izjavi. Vaše angeljsko bitje, ki mora ganiti slehernega človeka, je najboljši dokaz k vašim besedam. Kar umeti ne morem, da takrat, ko —“ Zbal se je, da se je izdal.

Juliki je obličje zasijalo v radostnem blesku. Blažen smehlaj zaigral jej je okrog usten — „ni te pozabil“, vskliknilo je v njej — in bilo jej je tako dobro pri srci, tako sladko!

Jelinek je sedel tu s povešeni očmi. Sedaj mu ni bilo nič več do tega, da bi veljal za Karla, a druga reč ga je napolnovala z obupom: da mora ona zvedeti, zakaj je prišel v to stanovanje.

Karel je mej tem hotel nase obrniti pozornost. „Gospodična“, dejal je, jaz sem vam hotel ravno to reči, a ne znam se tako izražati.“

Francozi v Tonkingu.

Francozi v Tonkingu imajo zaznamovati znaten uspeh. Vodja kitajskih pomorskih roparjev Luong-Tam-Ky-Sa pokoril se je z vsemi podvodjami in moštvo podpredsedniku Bernardu v Hanoi-i. Vsled tega bode velik del Tonkinga imel mir.

Dopisi.

Izpod Nanosa 19. julija. [Izv. dop.] Že je nekaj let preteklo, ko so pričeli nekateri rodoljubje skladati in nabirati doneske za narodnega pisatelja in pesnika Miroslava Vilharja spomenik. Veselo bilo je videti, kako uspešno je v početku napredovalo to delo. Odbor, v ta namen sestavljen, štel je mej seboj uzorne, delavne, za stvar naudušene ter odločne možake. Nihče ni torej dvomil, da se bode namen, oziroma dolžnost, katera nas veže napram možu, koji je toliko žrtvoval za vzbujo svojega mu ljubega naroda, kmalu izvršil. Ali, žal, v tej nadi in misli bili smo prevarjeni. Rudečica nam sili v obraz, ko na to mislimo, ko o tem govorimo. Lahko umevna istina je, da radi neopravičene malomarnosti, koja se je v to zadevo urinila, se mej zavednim svetom Notranske, čedalje večja, in to popolnem opravičena nejevolja širi.

Moj namen nikakor ni, komu delati krivico, torej tudi onim, časti vrednim rodoljubom ne, koji so bili v to svrbo, da se postavi primeren spomenik, postavili temelj. Čast komur čast, grajo onemu, ki jo zasluži. Jaz sem popolnoma uverjen, da, ko bi bil dotični odbor le še nekoliko časa skupaj ostal, bi dandanes že dičil Miroslava Vilharja spomin kak primeren prostor. Ali nemila osoda hotola je, da so nekateri udje šli v druge kraje, od kodar jim ni bilo mogoče več tako uspešno delovati, kakor so to sicer želeli. In tako pričelo se je naudušenje za lepo stvar hladiti, dokler naposled ni skoro do čista zamrlo, kakor vsa znamenja kažejo.

Kakor znano, prevzelo je bilo „Pisateljsko društvo“ v Ljubljani nalogo, napraviti ter uzidati spominsko ploščo na rojstveni hiši Miroslava Vilharja v Planini. Govorilo se je, da se bode ta jako slovesno odkrila, kakor je že to običajno. Da bode ta svečanost jedna najlepših, no o tem ni bilo dvomiti, vsaj Planinci in drugi rodoljubi so za to imeli dovolj volje. In res plošča se je napravila, uzidala in — razkrila. Pa razkritje se je, žal, tako vršilo, da ne dela posebne časti dotičnikom. In kje je izgovor ali kak je izgovor za to blamažo? Jaz bi tega ne omenil, ali ker je to činil že drug dopisatelj, no, potem moram z mnogimi vred obžalovati, da je cena, koja je bila postavljena za skupni obed, bila pravi — uzrok, da se je svečanost opustila ali bolje zanemarila. Kolikor je znano, se pa vender ne sme trditi, da so cene jedil in pijače v Planini kedaj bile pretirane. Verjeti torej tudi ni, da bi se bilo pri tem slučajih to godilo. Se ve, da po postrežbi se terja navadno tudi plačilo. „Quale vinum, tale latinum“. V obče pa te svečanosti namen vender ni bil cena pojedina, pač pa vse kaj drugega.

Dolžnost je torej naša, da napake, katere so se napravile radi spomina Miroslava Vilharja, zopet poravnamo. Rojaki, stopimo v kolo ter obnovimo z nova potrebni odbor. Pokažimo, da nam narodna zavednost ni prazna fraza, tako pa tudi pokazimo, da napredujemo in da ne zaostajemo, kar bi se o

Bil je to glas vpijočega v puščavi.

„Gospodična“, prične zopet Jelinek ne vedoč, kaj bi počel, „gospodična, znanje z vami utegne me narediti nesrečnega, a vender moram blagoslovljati trenutje, ko sem stopil v to hišo“. Naklonil se je k njej. Njena roka bila mu je sedaj tako blizu — ta krasna, bela roka. Naglo jo je prijel zanjo ter vroče pritisnil na ustnice.

Kako je bilo pri tem Juliki! Čutila je gorki dih njegov na svoji roki. vroči ta poljub prešinil jej je celo telo, v glavi jej je vrelo, prsi so se jej stiskale. —

„Zakaj bi vas to delalo nesrečnega?“ rekla je skoro šepetaje, vsa zmešana.

Jelinek je na vse pozabil. Videl je samo njo, videl ta blaženi usmev — trepalnice teh nebeških očij pričele so se trati, Julika jih je zaprla, da bi zamorila — solzo.

„Gospodična“, vsklikne on strastno, „ali ne vidite, kaj ste storili z mano? Pogledajte mi v oči, v njih se zrcali moja duša, ki bode odslej živela samo za vas.“ Pokleknil je in držeč njeno roko v svojih rokah gledal jej v obličje.

(Dalje prih.)

nas dalo trditi, ako ne bi znali ali ne hteli spoštovati spomina naših vse časti vrednih velmož, mej katere se smelo prišteva naš nepozabni Miroslav Vilhar.

Gospodje odborniki dotičnega odbora, dogovorite se ter skličite v primernem kraji shod rodoljubov, kjer se bode dogovorilo ter določilo, kaj je vse ukreniti in učiniti v zadevi spomina našega narodnega pesnika. Pričnimo resno, ker je stvar sama na sebi resnobe vredna. Bodimo odločni ter vstrajni, dokler svoje dolžnosti ne dovršimo. Torej čvrsto naprej. Pri tem nam pomoz Bog!

Hinko.

Domače stvari.

— (Iz Ljubljane) 20. julija: Že nekoliko let je minolo, odkar se dozorela naša mladina, dokončavši srednješolske svoje nauke ni zbrala, in z osupnenjem smo opažali tišino, katera se je je polotila. S tem večjo radostjo pozdravljamo vzlet, kateremu sledi letos. Slišimo namreč, da nameravajo letošnji gimnazijski naši abiturijenti prirediti slavnost svojo v osrednji zemlji slovenske, v beli Ljubljani in da se vrše mej delavnimi dijaki našimi uprav velike priprave, da se izvrši slavlje njihovo v možno lepeji obliki in v za vse naše kroge res prav pristojnem načinu. Želja v tem slučaju mora biti le jedna, da se občinstvo naše udeleži ker najmnogobrojnejše veselice, ki hoče biti kakor slišimo krasna, da se usveži njegov poletno-soparni duh, in nasprotno prirejevalci obradosté z mladeniškim ognjem in plamtečim navdušenjem za dom in narod svoj. Ista mladina, ki prireja sedaj veselice, je up in bodočnost naroda našega — in pomagati na poti do lepše bodočnosti domu našemu je dolžnost vsacega zavednega Slovenca — torej tudi naša. Zavednej mladini pa kličemo: Deluj čvrsto, krepko in vstrajno, ne zabi nikdar narodovih svetinj in naklonjenost istega naroda ti je vedno gotova. Spominjaj se našega slavca, ki poje: „Dolžan ni samo, kar velevala mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan“.

— (Tržaški „Indipendente“) bil je pretekli četrtek konfiskovan v prvi in drugi izdaji zaradi člankov o razpuščenju „Pro patria“. Številka od petka pa naznanja, da je bivši predsednik društva dr. Attilio Cofler, kot upravitelj društvenega premoženja izročil otroški vrt s telovadnico in vrtom na Greti mestnemu zastopu Tržaškemu ter pravi, da je tako v dobrih rokah „il forte avanzato nel territorio“ in izreka nado, da bodo tudi druge občine italijanske prevzele „dedščino“ po razpuščenem društvu. „Cittadino“ ojstro napada Independentovce, kateri so s svojim pretiranim vedenjem zakrivilo razpust društva. Kolovodje imenuje „Demosteni di strapazzo“, kateri se vdružujejo z vednim kričanjem in šarlatanizmom ter zasledujejo politične interese itd. Sicer pa ni dvoma, da se bode skoro zopet oživotvorilo drugo društvo, kar že napoveduje „Il Piccolo“, rekoč „morto il papa, se ne fa un altro.“ Ta list dostavlja še, da razun „Politike“ in „Diritto Croato“ je bila tudi „Edinost“, ki je napadala „Pro patria“ s strastjo in tako dopolnila terno, katera bode gotovo zdaj pela „Te deum laudamus“. No, potolaži naj se, ne samo ta „terna“ nego vsak pošteno misleč Sloven je istega mišljenja, da je bil skrajni čas, da se je kaj zgodilo o tej zadevi.

— (Ubogi avstrijski denar.) Pod tem naslovom prinaša zadnja „Edinost“ naslednje vrste: Izvestno se v tržaških mestnih srednjih šolah vzgojuje najhujši nestrpnosti; mladina, ki je te šole obiskavala, navadno ostane zvesta svojim panlahonskim načelom ter je potem laškej nezmernej stranki v Trstu v največjo podporo. Letošnji maturanti na mestnej gimnaziji v Trstu nabrali so 40435 frankov za „Pro patria“ slabega spomina, in 200 tudi frankov za spomenik Danteju v Tridentu, čigar odkritje izvestno ne ostane brez političkih demonstracij, koje so tej gospodi istinito k srcu prirasle. Vzglede pajdašev na gimnaziji so posnemali tudi učenci mestne realke, kateri so tudi nabrali množico frankov za ranjco „Pro patria“ in imenovani spomenik. K sreči je bilo že prekasno za prvo, kajti šla je že mej ranjce. Avstrijski goldinarji imajo preslabo veljavo, da bi se smeli rabiti v lahonske idealne smotre! Te vrste so jasna ilustracija k našemu sobotnemu članku o šolstvu Tržaškem, kjer se odgaja fanatična mladina, mej katero je žal mnogo tudi potomcev naše slovenske

krvi, ki se nam tako izgublja a množi že itak presilne vrste nasprotnikov naših.

— (Umrli) je v petek v Gradci bivši ravnatelj tukajšne realke gosp. J. Mrhal, v 67. letu dobe svoje.

— (Na c. k. deški ljudski šoli v Trstu bilo je v obeh oddelkih v preteklem šolskem letu 1032 učencev, izmed teh je bilo 636 Italjanov, 214 Slovanov in 169 Nemcev. Novo šolsko leto začelo se bo dne 16. septembra.

— (Velika vaja prostovoljnega gasilnega društva Ljubljanskega) vršila se je včeraj zjutraj ob 7. uri pod poveljstvom stotnika Doberleta v pričujočnosti župana Grassellija sijajno. Prisotni odposlanci gasilnih društev kranjskih bili so polni hvale in priznanja na izvrstnem izvežbanji Ljubljanskega gasilnega društva, še bolj pa o neprecenljivem pridobitku, ki ga je Ljubljana vsled vodovoda dobila za gasilne namene. Na cesarja Josipa trgu bilo je razpostavljeno vse gasilno orodje, katero je tako mnogobrojno in praktično, da se malo katero provincijalno mesto sme ponasati s tolikim gasilnim orodjem. Gasilno društvo Ljubljansko ima tri brizgalnice po najnovejši sistemi parno brizgalnico in poleg tega še tako zvan "Gasilni train". Razven tega veliko lestvo, ki doseže najvišje strehe, veliko malih lestvic, se katerimi se v par minutah pride v tretje in celo četrto nadstropje. Dalje ima tudi takozvano držalno plahto (Rutschtuch), skakalno plahto (Sprungtuch) i. t. d. Vse vaje predstavljale so se jako precizno pri vežbalni hiši na vrtu starega strelišča. Potem pa se je rešila naloga, gasiti goreče licejsko poslopje in varovati sosedne hiše. Uporabljali sta se vodovodna moč in parna brizgalnica najprej polagoma, da se strehe neso poškodovale, ker je šlo le za vajo, ne za resen slučaj, potem pa intenzivneje. Pridružil se je hidrant iz dveh, pred Urbasovo kanonikatsko hišo pa kar iz treh cevi. Jako impozanten pa je bil prizor, ko je gasilno društvo od vodometna do župnijskega dvorca brizgalo kar iz devetih cevij. Marsikdo izmed gledalcev si je mislil: No sedaj vem, kako koristen je vodovod, Ljubljana ne bode pogorela. Saj pa bo tudi, ko bo vese redu, iz hidrantov nastavilo lahko v četrto ure od cesarja Josipa trga do redute osemindvajset brizgalnih cevij iz hidrantov samih, ki bodo vodo metali na strehe najvišjih hiš. Župan Grasselli izrazil je poveljniku Doberletu svoje zadovoljstvo, katero naj prostovoljnemu gasilcem naznani.

— (Tretji shod „Zveze prostovoljnih gasilnih društev kranjskih“) vršil se je včeraj pod predsedstvom načelnika g. Doberleta v magistratni dvorani o navzočnosti cesarskega svetnika Murnika kot zastopnika deželnege odbora in župana Grassellija. Načelnik zveze gosp. Doberlet pozdravlja zastopnike kranjskih gasilnih društev in se jim zahvaljuje, da so se v tako mnogobrojnem številu sešli. Potem izreka zahvalo cesarskemu svetniku Murniku za veliko naklonjenost in za izredno požrtvovalno delovanje njegovo v prid „Zveze“, proseč ga, naj bi to naklonjenost še nadalje ohranil. Nadalje pozdravlja gospoda župana, ki je počastil shod, in pravi, da čuti dolžnost, še jedenkrat izreči gorko zahvalo županu in mestnemu zastopu za vodovod, ki je varnost imetja tako močno osigural. Končno kliče vsem srčno: „Na pomoč“. Cesarski svetnik Murnik pozdravi zbor v imenu deželnege odbora, in pravi, da ga srčno veseli, da ima tretjikrat čast udeležiti se zborovanj. Delovanje „Zveze“ je bilo jako uspešno. Preverjen je, da se bo dežela Kranjska, katera upravlja zaklad iz prinosov zavarovalnih društev, vsekdar ozirala na Zveznega odbora nasvete, dobro vedoč, da se bodo podpore gotovo zmirom koristno uporabljale. Konečno zagotavlja da bo tako koristnemu društvu deželni odbor zmirom naklonjen. (Živio! Dobro!) Župan Grasselli pozdravlja odposlance prostovoljnih gasilnih društev, rekoč da si mesto Ljubljansko zmirom šteje v veliko čast, tako važna društva pozdravljati v svoji sredi. Zahvaljuje se na ponovljeni zahvali gledalcev vodovoda in zagotavlja, da si bo mesto Ljubljansko vsekdar štelo v čast, kadar se tukaj zbera zastopniki prostovoljnih gasilnih društev. (Živio! Dobro!) Odbornik Ahčin poroča, da je zastopanih 32 prostovoljnih gasilnih društev. Vseh gasilnih društev na Kranjskem je 56, torej jih 24 še k „Zvezi“ ni pristopilo. Lani je pristopilo 6 društev, ustanovila pa so se tri nova. Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da je v blagajnici gotovega preostanka 129 gl. 92 kr. Sklene

se, da se izvolijo trije pregledovalci računov. Načelnik Doberlet opomni, da so deželni gasilni pregledovalci vsa gasilna društva na Kranjskem pregledali, in da se je vse večinoma našlo v najlepšem redu. Teh stroškov za potovanje odslej ne bo več, ker se bodo nastavili za posamične okraje posebni nadzorovalci. Jednotne oprave (uniforme) gasilcev, kakor jo je lanski „Zvezni“ zbor sklenil, ni deželna vlada potrdila, ker jo korno poveljstvo v Gradci zmatra preveč podožno odlikam c. kr. vojske. Jednaka znamenja za poveljnike, in jih namestnike sploh nosijo na Češkem, Niževavstrijskem, Štajerskem itd., kjer neso prepovedana. „Zvezni“ odbornik Ahčin potem poroča o shodu vseh avstrijskih „Zvez“ gasilnih društev, in mej drugim pove, da se je sklenilo, da dobi vsak ud gasilnega društva, ki deluje 25 let, od države, kakor je to na Ogrskem že uvedeno, svetinjo. Tudi se je sklenilo, da se c. priliki ljudskega štetja leta 1891. priskrbi statistika prostovoljnih gasilcev v Avstriji, za kar bo „Zveza“ skrbela po posebnih tiskovinah. Poročilo o obravnavah na Dunajskem shodu pa se bo v obeh jezikih razposlalo vsem gasilnim društvom. Kot prihodnji kraj za veliki zbor „Zveze“ določi se jednoglasno zopet Ljubljana, ker je najbolj v sredi in vsem udom prilična. Potem vrše se volitve v zavezni odbor in sicer po vzkliku. Izvolijo se za Ljubljano: Doberlet, Ahčin, Hinterlechner in Rütting. Za Dolensko: Gustin in Adlešič. Za Notranjsko: Petrič in Verbič. Za Gorenjsko: Jäger in Juvančič. Kot pregledovalci računov izvolijo se: Gerber, Fock in Majer. Pred zaključkom zborovanja poprime besedo načelnik Doberlet in stavi predlog o katerem je uverjen da bo v sprejet jednoglasno. Saj gre največjo čast izkazati velezaslužnemu možu, ki je v deželnem odboru zmirom vnet zagovornik vseh težnj in prošenj prostovoljnih gasilnih društev Kranjskih. Njegovo delovanje je res uzorno, požrtvovalno in vztrajno in kdor, kakor on pozna, kaj je cesarski svetnik Murnik že storil za Zvezo gasilnih društev, za gasilstvo na Kranjskem sploh, bo z veseljem in naudušenjem glasoval za njegov predlog, da se izvoli „častnim članom“. — Predlog se jednoglasno mej živio in slavkljici vsprejme in potem zborovanje ob 12. uri zaključil. — V gostinici pri Frinci zbrali so se ob 1. uri odposlanci k obedu, pri katerem je bila dolga vrsta napitnic. Omeniti je, da je pri obravnavah, kakor pri napitnicah do malega prevladovala slovenščina.

— (Delavska slavnost) na Koslerjevem vrtu vršila se je včeraj nevljic ne baš vabljivemu vremenu še dosti povoljno. Občinstva nabralo se je precij, vojaška godba in petje vrstila sta se po sporedu, ter zabavala občinstvo, drugi del občinstva pa se je zabaval s streljanjem in kegljanjem na dobitke. Proti večeru nastala nevihta pa je prouzročila, da se je nekako pretrgal redni vsprej in se je občinstvo moralo potegniti v prostore v stekleni salon, deloma pa je odšlo pred svršetkom.

— (Ogenj.) Preteklo noč proti 11. uri naznanil je strel z Grada ogenj. Gorelo je v Vodmatu in pogorel je Strahov kozolec z 11 štanti pšenice, pod kozolcem pa dva z ržjo naložena voza. Pogorelec bil je zavarovan za 600 gl., škode pa je nad 1000 gl. Zažgala je brez dvombe zlobna postopaška roka. Ljubljansko gasilno društvo bilo je hitro na pogorišči, in zabranilo je, da se požar ni razširil.

— (S Krškega) piše se nam, da je 19. t. m. tjakaj iz Gradca dospel fzm. vojvoda Virtenberški z njim pa grof Feliks Orsini-Rosenberg. Vojvoda bil je prisoten pri vojah I. teške baterije divizije tretjega topničarskega polka. Ob jako lepem vremenu trajalo je streljenje do 1. ure popoldne. Po vajah odpeljal se je v Auerspergov grad, kjer je prenočil. Zvečer bil je na strelnem prostoru v Zadovinjku njemu na čast zabava s petjem, umetnim ognjem in bengalično razvetljavo. V nedeljo ob 11. uri odpeljal se je korni poveljnik v Celje.

— (Iz Idrije) 19. julija: Včeraj se je vršila pri nas volitev novega župana. Izvoljen je bil županom gospod Fran Didič, meščan in posestnik v Idriji. Naš novi gospod župan, znan kot vrl narodnjak, delal je že veliko let v mestnem starejšinstvu kot odbornik in kot svetovalec v blagor mesta. S svojim mirnim in modrim delovanjem pridobil si je ljubezen in veljavo pri vseh, pri gospodih uradnikih kakor tudi pri prebivalstvu. Prepričani smo, da bo novi gospod župan vse svoje moči posvetil v povzdigo našega mesta. Volitev je vodil sam gospod okrajni glavar Dell-Cott. Potem

se je vršila še volitev jednega svetovalca. Izvoljen je bil pospod Fran Šinkovec. Svetovalci so gospodje: Valentin Treven, Franc Golli, Josip Serjun in Franc Šinkovec.

— (Deželni odbor Kranjski) dobil je nastopno naznanilo: Iz razsodil (rešil) posameznih finančnih deželnih oblastev, ki so dozda v zmislu § 3. ukaza z dné 13. junija 1889. l., drž. zak. št. 92. bila razglašena v ukazniku c. kr. finančnega ministrstva, in s katerimi so se od omenjenih oblastev hranilnicam in posojilnicam (kreditnim in napredniskim društvom) priznale pristojbinske ugodnosti zakona z dné 1. junija 1889. l., drž. zak. št. 91., prepričalo se je c. kr. finančno ministerstvo, da pravila teh društev v nekaterih deželah ne vstrezajo dovolj jasno onim pogojem, ki jih predpisuje zadnji odstavek § 1. navedenega zakona. Po zadnjem odstavku § 1. tega zakona namreč smejo se pristojbinske ugodnosti priznati pod tem pogojem, da „obrestna stopinja posojil vštrevši postranske pristojbine (upravne troške itd.) presega obrestno stopinjo hranilnih vlog največ za 1½ odstotek.“ V nekaterih deželah, n. pr. na Gornjevavstrijskem imajo tam veljavna pravila (§ 15. al. 2), ki se glasé: „vender ne sme zadnja (to je obrestna stopinja posojil) vštrevši pod katerim koli naslovom vplačane provizije, upravne troške itd. presegati obrestne stopinje posojil in hranilnih vlog za več ko za 1½ odstotka“ ta pogoj za pristojbinske ugodnosti natanko določen; v drugih deželah, n. pr. na Dolnevavstrijskem, Češkem, Tirolskem pa v dotičnih pravilih (§ 65.) ta pogoj ni dovolj določno izražen, ker je tam samo rečeno: „ista (to je obrestna stopinja posojil) ne sme najvišje obrestne stopinje, ki se določi za obrestovanje hranilnih vlog, presegati za več, ko 1½ odstotka“, ne da bi se pri tem glede obrestne stopinje posojil kaj omenilo ob eventualnih postranskih pristojbinah (režijnih doneskih itd.) Akoravno visoko c. kr. finančno ministerstvo doslej ni še našlo povoda, da bi se od posameznih finančnih deželnih oblastev dovoljene pristojbinske ugodnosti v omenjenem ukazniku ne razglaševale zaradi tega, ker se v predloženih pravilih ni oziralo na režijne doneske itd., bo c. kr. finančno ravnateljstvo prihodnjic na dotična določila pravil vender posebno pazilo ter pri vsakem nejasnem tekstovanju pravil priznalo pristojbinske ugodnosti ne poprej, da se društvena pravila primerno prenarede. Tudi se bo strogo na to gledalo, da bodo društva, katerim se bodo one pristojbinske ugodnosti priznale, točno spolnovala ono dolžnost, katero jim nalaga § 4. zvršitvenega ukaza z dné 13. junija 1889. l., drž. zak. št. 92. ter vsako premembo pravil naznanjevala finančnemu oblastvu. C. kr. finančno ravnateljstvo počastuje se vsled razpisa visokega c. kr. finančnega ministrstva z dné 20. marca 1890. l., št. 10.376 slavni deželni odbor na predstoječe opozarjati s prošnjo, da izvoli o tem obvestiti tudi vsa ona avtonomna oblastva in one avtonomne organe, ki se morebiti bavijo z ustanovitvijo hranilnic in posojilnic ter jim izrečno pripomniti, da se pod „obrestno stopinjo posojil“ po smislu § 65. pravil razume: „obrestna stopinja posojil vštrevši postranske pristojbine (režijne doneske).“

— (Z Iga) se nam piše: Človek bi skoraj ne verjel, da se še v sedanjih časih preprosto ljudstvo poslužuje sebi v škodo raznih vraž, ko bi se sam ne uveril. Za vzgled nastopen slučaj: Kakor je že bilo v št. 153 „Sl. N.“ z dne 7. t. m. objavljeno, pičil je gad v Suši, občina Želimlje, 12 letno hčerko posestnika Matevža Šteblaja v levo roko. Oče njen in mačeha, mesto da bi iskala zdravniške pomoči ali vsaj odvela otroka v bolnico, dala sta strup „zagovoriti“, potem pa, ko sta videla, da je ta toli hvalisana „coprnija“ ostala brez vspeha ter roka jela nenavadno zatekati, poklicala nečega zloglasnega mazača iz Kamniškega okraja — kateri se bo, ko se njegovo ime sezna, zaradi njegovega, nadnaravnega zdravniškega poslovanja itak sodišču ovadil — da je nekaj nerazumljivih besed izustil nad obolelo, kateri je vsled tega zanemarjanja od strani starišev roka do rame zatekla, popolnoma očrnela, da se že sedaj koščice vidijo. In te bolečine prestaja ubogi otrok že tri tedne, a kedaj bo še le dospel otók do srca, da revici ugasne življenje. — Žal, slučaj ni poedin, temveč je mnogo tako nevednih in zanikernih starišev. Želeti bi bilo, da bi osebe ki pridejo s kmetskim ljudstvom v tesneje dotiko, je z besedo in z neovrgljivimi dokazi od tacih in jednacij vraž odvrčale, ter v tem oziru blagodejno uplivalo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 21. julija. V Vovbrah, Grebinji, Škocijanu in Rikarji vesi zmagali naši. Živel podjurski Slovenci. Včerajšnji shod v Klečah pri Beljaku bil sijajen. Navzočnih nad sto posestnikov volilcev.

Františkovi lazne (Franzensbad) 21. julija. Ruski veliki knez Pavl s soprogo semkaj došel.

Carigrad 21. julija. Tudi inženjerja Gersona izpustili so roparji.

Razne vesti.

* (Ponočni manevri ruske vojske.) Iz Peterburga javlja „Kölnische Zeitung“ zanimive vesti o ruskih manevrih, ki se vrše v Krasnojarskem taboru, pri katerih se jemlje poseben ozir na ponočno poljsko službo. Izbirajo se posebno temne, oblačne noči. Veliko ulogo imajo pri teh vajah oddelki prostovoljcev, ki se sestavljajo iz posebno urnih, močnih in prekanjenih vojakov. Vsak vojaški kor ima tak oddelek, katerega moštvo je v zimskem času na lovu, ter se pripravljajo za svoj posel z dolzimi marši, raznimi napornimi opravili in ponočnim patrolovanjem. Ponočni napadi na sovražnikove postojanke zgodijo se, ko so jih natanko ogledali pojedini taki prostovoljci. Prostovoljci skušajo neopaženi prodreti sovražnikovo prvo črto, plazeč se počasi po tleh ter tako najti najboljšo točko za napad. Vračajo se nalepajo znake od belega papirja ali platna, kateri se vidijo tudi v noči, in jim kažejo pot, koder vodijo čete, ki imajo izvršiti napad. Da pojedini oddelki, ki imajo napasti sovražnika, ne izgube zveze med seboj, dajejo si vodeči jih prostovoljci vedno med seboj optične signale z malimi svetilkami, katere drže za hrbtom, tako da sovražnik njih svita ne more opaziti. Posebno podučna je bila ponočna vaja Semenovskega polka telesne garde, kateri je izvršil skupno z drugimi oddelki tak ponočen napad na sovražnika. Vršile se bodo take ponočne vaje tudi v večji meri. Ker se hoče uvesti v ruski vojski poseben način vojevanja.

* (Kraljica angleška) je stopila v 72. leto. Mati njena je umrla v 76 letu, njen oče je umrl izpolnivši še le 53. leto. Njen ded, ki je umrl v istem letu, kakor oče njen, je bil 82 let star, teta njena Marija 81, njen ujec vojvoda Sussex pa 80 let.

* (Hiša se je podrla.) V Brnu podirali so te dni staro poslopje hotela pri „črnem medvedu“. A po noči zrušil se je ves dvenadstropni oddelek. Velika sreča je bila, da se ni zrušila tudi soba, v kateri so spali zidarji in drugi delavci. Po čudnem naključju vstavljal se je polom baš pred to sobo, in tako ni obžalovati nobenega človeškega življenja. Pri odpravi podrtin sodelovali sta dve kompaniji vojakov.

* (Biciklisti na Angleškem.) Prijatelje tega sporta utegne zanimati vest, koliko koleg imajo na Angleškem. Nek statistik preštel je vse bicikliste na Angleškem, ter dognal, da se s tem plemenitim sportom bavi samo v angleški kraljevini okoli pol milijona ljudi.

* (Romantična pripoved.) Na sejmu v Turškem Bečju sedelo je pod šatorom več seljakov, ko se jim približa ciganska četa, vodeča saboj bedno slepo deklico kacib pet let. Jedna kmetica razplakala se je nad nesrečnim otrokom. Ko otrok začuje glas te kmetice, plane proti njej s klikom: Mati! mati! Kmetica, katerej je zginolo dete pred letom dnij, a je mislila, da je davno mrtvo, vsa uzrujana, razgrne otroku obleko in najde na prsih znak, na katerem je spoznala svoje dete.

Cigani bili so ukradenemu otroku iztaknili obe očesi in je tako premenili, da je niti lastna mati ni mogla koj spoznati. Cigani so pobegnili, a žandarmi zasačili so jih kmalu in jih komaj rešili pred razjarjenim ljudstvom, ter jih odveli v zapor.

* (Potovanja željne dame) bode zanimalo, da so v Berlinu po ameriškem vzgledu osnovali zavod, ki ima namen samostojnim damam, ki pohodijo Berlin, dajati vsa potrebna izvestja in jim skrbeti za primerno spremstvo.

* (Eksplozija na tovornem vlak.) Pri Kings Mills (Ohio) v severni Ameriki razpočilo se je 16 ton smodnika na nekem tovornem vlak, vsled česar se je vnela blizu ležeča tovarna za patrone, ki se je tudi razletela, poškodovala in užgala še več drugih hiš. Pri tej katastrofi prišlo je deset oseb ob življenje, trideset pa je bilo teško poškodovanih.

* (Žensko kesanje.) V Le Mausu se je usmrtila petindvajsetletna Josipina Godeak, ki je bila prišla iz Pariza in se ustavila v tamošnjem hotelu. Iz pisma, katero so našli pri njej, so zvedeli, da se je otrovala, ker je nesrečna, odkar se je ločila od svojega moža.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Blagorodni gospod Vinko Majdič, veleposestnik v Kranji, podaril je našemu društvu vsoto 50 goldinarjev, za kateri blagodušni dar izreka najtoplejo zahvalo
odbor slovenskega bralnega društva v Trzinu:
Leop. Ahačič, blagajnik. Alojzij Šimec, predsednik.

Tržnice:

20. julija.
Pri **Sionu**: Stirlor, Eschler, Kula, Rosenzweig, Kolavski, Millichcofer, Velauer, Siegl, Kaiser z Dunaja. — Dežder iz Budimpešte. — Pl. Kanž iz Maribora. — Cosolich z Reke. — Osno iz Trsta. — Petrič iz Postojne. — Pri **Malič**: Grof Attems iz Gradca. — Cankovič iz Zagreba. — Pl. Rehn, Lochner, Stankovič, Pehur, Hofman, Markes, Kraut z Dunaja. — Cora, Märk, pl. Bon, Pl. Ferra s sinom iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju**: Linka, Toky iz Kapošvara.

Umrli so v Ljubljani:

19. julija: Ivana Spandon, zasebnica, 73 let, Cesta na južno železnico št. 1, za plućnico.
20. julija: Marija Magd. Pleiweis, trgovčeva vdova, 76 let, Pred Škofijo št. 16, za mrtvoudom.
V deželni bolnici:
17. julija: Anton Bregar, delavec, 32 let, za jetiko.
18. julija: Jauze Zupančič, posestnikov sin, 27 let, za srčno napako.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. julija t. l.

Pšenica, hktl.	6.65	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4.36	Surovo maslo,	70
Ječmen,	3.58	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.57	Mleko, liter,	8
Ajda,	5.53	Goveje meso, kgr.	59
Proso,	4.87	Telečje	56
Koruza,	4.87	Svinjsko	62
Krompir,	3.50	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec,	40
Grah,	9	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kilo,	145
Maslo, kgr.	90	Slama,	145
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6.20
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4.20

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. julija	7. zjutraj	734.6 mm.	18.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.5 mm.	24.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	734.2 mm.	19.4° C	sl. vzh. brezv.	d. jas.	
20. julija	7. zjutraj	733.6 mm.	20.8° C	sl. zah.	jas.	3.30 mm.
	2. popol.	731.8 mm.	24.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	733.3 mm.	17.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 20.7° in 21.1°, za 1.3° in 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.20	88.25
Srebrna renta	89.20	89.35
Zlata renta	109.30	109.30
5% marena renta	101.35	101.35
Akcije narodne banke	982	983
Kreditne akcije	303.25	303
London	116.35	116.35
Srebro	—	—
Napol.	9.23 1/2	9.23
C. kr. cekini	5.52	5.52
Neuske marke	56.95	56.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	176
Ogerska zlata renta 4%	101	95
Ogerska papirna renta 5%	99	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	115
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. l.	—	218

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka pelkenska. Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko. — Učenci. Spisal Sevnčan. — Silvestrov otročiček. Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko. — Uničeno življenje. Češki spisal Stroupežnický; preložil Vinko.

Št. 1028.

Razpis službe.

Na slovenskem zabaviščni družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu je izpraznjeno mesto

otroške vrtnarice

z letno plačo štiri sto (400) forintov. Podpisano vodstvo vsprejema prošnje s potrebnimi prilogami do konca tekočega meseca.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 15. julija 1890.

Na cesarja Josipa trgu.
Traber-jev
svetovnoznan in odlikovan
MUZEJ.

Odprt je vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Ob torkih in petkih od 2. ure popoldne dalje samo za dame. (563-1)
Ustopnina 20 kr., za vojsake in otroke 10 kr.

Št. 9659.

Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je sklenil, da je na dan poroke Nje c. in kr. Visočanstva gospe nadvojvodinje Marije Valerije razdeliti 200 gld. mej petero ubozih vdov Ljubljanskih, t. j. taci, kateri imajo v Ljubljani domovinsko pravico. Prošnje za podelitev te podpore je uložiti pri mestnem magistratu do 26. dne julija letos.

V Ljubljani, dne 14. julija 1890.

(562)

Župan: Grasselli I. r.

Prodaja vina.

Graščinsko oskrbništvo v Dubrovi, pošta Krapina Toplice na Hrvatskem, proda svoja

čista vina raznega pridelka

jako dobra kvaliteta, iz let 1879, 1885, 1886 in 1887, vkupe 1200 hektolitrov, po najnižjih cenah. — Več pove

(554-2)

ravnateljstvo v Krapinskih Toplicah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505-26)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitek 50.000 gld. vreden

I dobitek 50.000 gld. vreden

1	5000	razstav. srečk
1	2000	
1	1000	
2	500	
5	200	
10	100	
20	50	
50	20	
200	10	
2000 dobitkov	5	

1	5000	
1	2000	
1	1000	
2	500	
5	200	
10	100	
20	50	
50	20	
200	10	
2000 dobitkov	5	

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije, **Dunaj, II., rotunda.**

V Ljubljani prodaja srečke **C. C. MAYER.**